

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenej **Ing. J. T.**, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2012 v Bratislave o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. augusta 2009, sp. zn. 3 To 196/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej Ing. J. T. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len krajský súd) podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len okresný súd) z 20. apríla 2009, sp. zn. 9 T 165/2008.

Rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná Ing. J. T. uznaná vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31. 10. 2006 o 18.20 h v P. po ceste č. I/75 v kilometri 150.800 riadila osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 206 1,1 ev. č. V., kde na rovnom úseku cesty s miernym klesaním vozovky sa plne nevenovala vedeniu vozidla a sledovaniu situácií na vozovke, neprispôsobila rýchlosť jazdy svojmu rozhl'adu, v dôsledku čoho nespozorovala po pravej strane krajnici vozovky idúceho chodca P. K., nar. X., ktorého pravou prednou časťou vozidla zrazila, pričom P. K. odhodilo mimo vozovku, pričom utrpel zranenia mozgu s odrhnutím predĺženej miechy a väzov, záhlavovo-krčného spojenia, odreniny ľavej strany čela, odreniny pravého ukazováka, krvné podliatiny na vonkajšej pravej sedacej krajine, odreninu zadnej strany prvého stehna a pravej zákolennej jamky, odreniny vonkajšej strany pravého predkolenia a priehlavku, ktorým zraneniam P. K. na mieste podľahol, obvinená

svojím konaním porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c, e, a § 15 ods. 1 Zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Bol jej za to uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého jej bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov. Bol jej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla akéhokoľvek druhu na dobu jedného roka.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že zaviazal obžalovanú nahradiť poškodenej A. B., sestre nebohého z titulu náhrady škody 529,94 eur.

Proti uzneseniu krajského súdu podala dovolanie obvinená písomným podaním obhajcu, doručeným okresnému súdu 14. augusta 2012 (uznesenie krajského súdu bolo doručené obvinenej 21. septembra 2009 a jej obhajcovi 23. septembra 2009).

Ako právny dôvod dovolania označila dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie napadnutému rozhodnutiu a predchádzajúcemu rozsudku okresného súdu vecne vytyka (v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por.) posúdenie skutku ako trestného činu napriek tomu, že o žiadny trestný čin nešlo. Vodička (obvinená) jazdila rýchlosťou primeranou rozhl'adu a zrážke s chodcom, ktorý bol v tmavom oblečení a v ťažkom stupni opilosti, a vytvoril svojím pohybom vodičovi náhlu prekážku, nemohla zabrániť.

Tento záver vyvádza z obsahu vykonaných dôkazov, ktorý dovolateľka analyzuje a hodnotí, čím zároveň polemizuje so závermi súdu prvého a druhého stupňa ohľadom dotknutých okolností nehody.

Finálne navrhuje napadnuté rozhodnutie i predchádzajúci rozsudok pre porušenie zákona zrušiť.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši navrhol dovolanie odmietnuť, nakoľko spochybňuje právnu kvalifikáciu prostredníctvom spochybnenia skutkových zistení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) vec predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. a/, b/ alebo d/ až f/ Tr. por. Zároveň však

už pri predbežnom prieskume zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 374 (ods. 1) Tr. por.

Obsah dovolania namieta nenaplnenie znakov skutkovej podstaty akéhokoľvek trestného činu v dôsledku splnenia (neporušenia) zákonných povinností vodiča (pozornosť vedeniu vozidla a situácii na vozovke, primeraná rýchlosť), oproti čomu je naopak v protiklade porušenie povinností chodca ako účastníka cestnej premávky, ktorý vytvoril vodičovi náhlu prekážku a tak nehodu zapríčinil a zavinil.

Takýto záver však vyplýva z odlišného hodnotenia vykonaných dôkazov dovolateľom, ktorý by sa musel premietnuť do iných skutkových zistení, než aké boli súdom prvého stupňa sformulované a odvolacím súdom одобrené.

Výrok rozsudku okresného súdu je skutkovo jednoznačný a konštatuje nesprávnu techniku jazdy obvinenej, a to ako z hľadiska nevenovania sa vedeniu vozidla a nasledovania situácie na vozovke, tak aj z hľadiska neprispôsobenia rýchlosti jazdy rozhl'adu, v dôsledku čoho nespozorovala na pravej strane vozovky idúceho poškodeného, ktorého zrazila a tak mu spôsobila zranenia, ktorým na mieste podľahol.

Takýto (rozsudkom prezentovaný) priebeh skutkového deja zodpovedá ako konštatácii porušenia povinností podľa zákona o premávke na pozemných komunikáciách uvedených vo výroku o vine rozsudku (§ 4 ods. 2 písm. c/, e/ a § 15 ods.1 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov, účinného v čase spáchania činu), tak aj použitej právnej kvalifikácii (právnej vete a označení ustanovenia § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.). To platí aj pokiaľ ide o porušenie dôležitej zákonom páchatel'ovi uloženej povinnosti, teda o závažnejší spôsob konania ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z dikcie zákona a konštantnej judikatúry najvyššieho súdu jednoznačne vyplýva, že dovolací súd pri dovolaní podanom z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

do hodnotenia dôkazov a skutkových zistení nezasahuje, skúma len správnosť právnej kvalifikácie vo vzťahu k súdom zistenému skutku.

Táto kvalifikácia je v preskúmvanej veci správna a skutku uvedenému vo výroku rozsudku okresného súdu zodpovedá ako po objektívnej, tak i subjektívnej stránke (zavinenie z nedbanlivosti, ktorým je pokrytá príčinná súvislosť medzi konaní obvinenej a usmrtením poškodeného).

V konečnom dôsledku, podľa okolností prípadu nie je žiaden dôvod na posúdenie závažnosti činu ako nepatrnej, čo by pri trestnom čine kvalifikovanom podľa jeho zákonných znakov ako prečin (§ 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) materiálne korigovalo také posúdenie a v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. podmienilo kvalifikáciu skutku len ako priestupku.

Keďže teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a v rozsahu uplatnených dovolacích námietok ani iný dovolací dôvod, nebol splnený, najvyšší súd dovolanie obvinenej odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. Rozhodol takto na neverejnom zasadnutí, nariadenom v zmysle § 381 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. októbra 2012

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková